'Η σύμβασις μὲ τὸν ΟΛΑΑ ὑπεγράφη διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Δήμου. Καὶ τὰ ἔργα πρέπει ν' ἀρχίσουν τὸ συντομώτερον, ὥστε ν' ἀνακουφισθοῦν οἱ ἄνεργοι. Τὸ δριμὺ ψῦχος εἶναι ἕνας πρόσθετος λόγος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Πρὸ καιροῦ εἶχε γίνει λόγος περὶ ἐγκαταστάσεως τελεφερίκ ἐπὶ τοῦ Παναχαϊκοῦ, ἡ θαυμασία σκηνογραφία τοῦ ὁποίου μὲ τὸ χιόνι φέρει τὸ θέμα εἰς τὴν ἐπίκαιρότητα. Οἱ ἁρμόδιοι τῆς πόλεως καὶ ὁ ΕΟΤ τί λέγουν ;

ΟΙ ΕΜΠΙΣΤΟΙ ΦΙΛΟΙ

Η ΣΤΟΡΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Ἐπαναλαμβάνεται συχνά, ἀλλὰ δὲν μεταπίπτει εἰς κοινοτοπίαν, ὅτι τὸ βιβλίον εἶναι φίλος. Καί, μάλιστα, ὁ καλλίτερος. Διότι, ἐνῶ οὐδὲν ζητεῖ, πολλὰ προσφέρει. Ἕνας φίλος χρήσιμος, ἀθόρυβος, ἀκούραστος. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν φυσικά, ὅτι πρόκειται περὶ καλοῦ βιβλίου. Βέβαια, ὁ ὅρος εἶναι δεκτικὸς πολλῶν ἑρμηνειῶν. Καί, ἐδῶ, ὁ ὑποκειμενικὸς παράγων διαδραματίζει πρῶτον ρόλον. Ὅπως καὶ ὁ ἔμψυχος καὶ αὐτὸς ὁ ἔντυπος φίλος πρέπει νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὴν πνευματικότητα, τὰς προτιμήσεις, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν σου. Ἄλλως, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι καθιερωμένης σοφίας, ὁμολογουμένου κύρους, μεγάλης φήμης, εἶναι ἀνεπιθύμητος. Δηλαδὴ ἀπαιτεῖται ἐναρμόνισις, συμφωνία ...χαρακτήρων. Καὶ ἂς μὴ φανῇ παραδοξολόγημα. Τὸ βιβλίον ἔχει ἰδικόν του χαρακτῆρα, τὴν ἐνότητα, τὴν προσωπικότητά του. Δὲν εἶναι μόνον αἱ ἰδέαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας προσδιορίζονται αὐτά. Εἶναι καὶ ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκφράζονται. Αὐτὸς δὲ ὁ τρόπος ἐνέχει πρώτου διαμετρήματος σημασίαν. Διότι ἰδέαι ὑπῆρχον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Καὶ τὰς ἔχουν, κατὰ καιρούς, ποικιλοτρόπως, ἐκμεταλλευθῆ ὀνόματα διάσημα. Ὅ,τι ὅμως διαφοροποιεῖ εἶναι ὁ τρόπος καί, ἐπὶ πλέον, αὐτὸ τὸ ἀσύληπτον «κάτι», αὐτὸς ὁ «ἀέρας», ποὺ συνιστᾶ τὸ ὕφος. Οὕτω θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἴπῃ κανείς : «Δεῖξε μου τὰ βιβλία σου, νὰ σοῦ πῶ ποιὸς εἶσαι».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ ὑποκειμενικὰ κριτήρια, ποὺ καθορίζουν τὴν κίνησιν τῶν προτιμήσεων, διὰ τὰ βιβλία. Ὑπάρχουν καὶ μερικαὶ ἀμετακίνητοι ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γενικὴν ἰσχύν. Μὲ ἄλλους λόγους, κανένα βιβλίον δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ καλόν, ἐὰν δὲν εἶναι σαφές, λιτόν, κόσμιον. Τότε εἶναι καλογραμμένος φίλος. Βέβαια καὶ ἐδῶ ὑφίσταται διαβάθμισις. Ὑπάρχουν κλιμακώσεις. Ὅμως καὶ ὅτον δὲν πρόκειται περὶ ἀριστουργήματος, τοὐλάχιστον ἔχομεν, ὄχι ἁπλῶς ἀνεκτάς, ἀλλὰ καὶ εὐχαρίστους πραγματικότητας. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὀλίγον.

Ἄπειρα τὰ εἴδη τῶν ἐντύπων φίλων. Ἀρκεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Ἀναλόγως τοῦ τί ζητεῖ κάθε φοράν. Καὶ ἀναλόγως τοῦ τὶ τοῦ χρειάζεται. Δίδεται ὅμως ἔτσι, ἀπὸ ὡρισμένης σκοπιᾶς, ὁ ὁρισμὸς καὶ τοῦ σοφοῦ. Διότι σοφὸς δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔχει διαβάσει τὰ πάντα, ἀνθρωπίνως ἄλλωστε ἀδύνατον. Σοφὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ τὰ πάντα γνωρίζει νὰ χρησιμοποιεῖ. Καὶ νὰ τὰ ἀξιοποιῇ, νὰ τὰ ταξινομῇ μὲ τὴν ἰδικήν του κριτικὴν ἱκανότητα καὶ νὰ τὰ γονιμοποιῇ, προσθέτων τὰς ἰδέας του, μετὰ πλάθων καὶ δημιουργῶν. Τότε τὸ βιβλίον εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀνταπόκρισιν πρὸς τὸν σκοπόν του. Ἂς ξαναγυρίσωμεν ὅμως εἰς αὐτόν.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ εἰς αὐτὸν τὸν φίλον—εἰς τὸ βιβλίον—ὀφείλουν ἀποκλειστικῶς, τὴν ὑπόσχεσίν των, εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἐννοίας. Τὸ σχολεῖον—ἀκόμη καὶ μὲ τὰ τελειότερα, μὲ τὰ ἰδανικώτερα ἐκπαιδευτικὰ συστήματα, δὲν μορφώνει. Ἀνοίγει μόνον τὸν δρόμον πρὸς τὴν μόρφωσιν. Καὶ αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸ βιβλίον. Θυγατέρα του εἶναι ἡ κατάρτισις. Ἀρκεῖ, φυσικά, ἡ μελέτη νὰ μὴ γίνεται ἐξ ἀνάγκης. Νὰ προέρχεται ἀπὸ συνείδησιν. Νὰ εἶναι αἰσθητὴ ὡς ἀνάγκη. Ἡ ἀπόδοσις τότε εἶναι πλήρης. Καὶ οἱ καρποὶ εὔχυμοι καὶ πλούσιοι. Ὁ φίλος, ποὺ δὲν ταλαιπωρεῖ, ποὺ δὲν βασανίζει μὲ ἀπροσδοκήτους ἀξιώσεις, ποὺ δὲν δημιουργεῖ ἐμπλοκὰς καὶ ἀπιθάνους καταστάσεις, τὸ βιβλίον τὸ καλὸν κομίζει πελωρίαν τὴν συμβολὴν τοῦ καθίσταται μέγιστος κοινωνικὸς παράγων, ὁ ὁποῖος διαμορφώνει καὶ ἀναβάζει τὴν ζωὴν εἰς ἐπίπεδα ἀνωτέρω πραγματοποιήσεων. Εἶναι φίλος ἀναμορφωτής, ἀποφασιστικὸς δημιουργός, φίλος χειραγωγὸς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπήν. Εἶναι ὁ φίλος, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ἐμπιστοσύνην ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προσφεύγῃ καὶ ὅταν θέλῃ νὰ μάθῃ καὶ ὅταν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ξεκουρασθῇ. Ἀκόμη δὲ καὶ ὅταν θέλῃ νὰ λησμονήσῃ, νὰ παρηγορηθῇ, νὰ τονωθῇ ψυχικῶς, νὰ ἐλπίσῃ. Εἰς τόσην συμπύκνωσιν, τόσαι δυνατότητες, συγχρόνως, ἀπὸ κανένα ἄλλον φίλον δὲν παρέχονται. Δι' αὐτὸ καὶ κάθε βιβλίον, ποὺ προστίθεται εἰς τὴν σειρὰν προηγουμένων, εἶναι καὶ ἕνα ὀχύρωμα, μία πρόσθετος θωράκισις, μία νέα προσδοκία, μὲ βέβαιον, μὲ οὐσιαστικόν, μὲ θετικὸν ἀντίκρυσμα. Ἂς τοὺς ἔχωμεν, διαρκῶς κοντά μας. Καὶ ἡ ὠφέλεια θὰ εἶναι τεραστία.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τοῦ Ο.Α.Α.Α. καὶ τοῦ Γ.Ε.Ε. ἀνεφέρθησαν χθὲς 7 ἀπολύσεις ἐργαζομένων καὶ 16 προσλήψεις ἀνέργων.

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΜΕΤΑΞΥ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΟΠΛΟΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1961 ἡ σκιὰ τοῦ πολέμου ἁπλώθηκε στὸν κόσμο ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως στὸ Βερολῖνο. Ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη εἶχε ἀνησυχήσει. Τὰ ρωσικὰ τάνκς ἦσαν ἀντιμέτωπα τῶν ἀμερικανικῶν. Ἐπὶ 17 ὧρες τὰ στρατεύματα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἦσαν σὲ ἐπιφυλακή. Ὅλοι περίμεναν ὅτι κάτι τὸ τρομερὸ θὰ συμβῇ. Ἀλλὰ δὲν συνέβη. Γιατί, ἁπλούστατα, δὲν μποροῦσε νὰ συμβῇ...

Ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος κ. Κέννεντυ καὶ ὁ Ρῶσος πρωθυπουργὸς κ. Νικήτα Κροῦστσεφ οὔτε ἐπὶ μιὰ στιγμὴ δὲν ἐσκέφθησαν σοβαρῶς τὸν πόλεμο. Μιὰ γενικὴ σύρραξις, μὲ τὴν μαζικὴ χρησιμοποίηση τῶν ἀτομικῶν ὅπλων, εἶναι οὐσιαστικῶς ἀπίθανη.

Κίνδυνος πολέμου ὑπῆρχε πρὶν τὸ 1960. Ἀλλὰ κατόπιν οἱ ἡγέται τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἄρχισαν νὰ σκέπτωνται διαφορετικά. Γιατὶ ἀπὸ τότε ἐπῆλθε ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου μεταξὺ τῶν Μεγάλων καὶ ἔξα κολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ.

Τώρα μπορεῖ νὰ ἀποκαλυφθῇ κάτι τὸ ὁποῖον θὰ προξενοῦσε κατάπληξι :

Τὸ 1958 ἦταν πολὺ πιθανὸν νὰ γίνῃ πόλεμος. Ἀπὸ τότε καὶ γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα 19 μηνῶν, οἱ Ρῶσοι θὰ μποροῦσαν νὰ γίνουν κύριοι τοῦ κόσμου. Καὶ ἰδοὺ πῶς :

Τὴν Παρασκευὴ 15 Νοεμβρίου 1957, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐκάλεσε τὸν ἀνταποκριτὴ στὴν Μόσχα τοῦ ἀμερικανικοῦ Πρακτορείου «Γιουνάϊτεντ Πρές». προκειμένου νὰ τοῦ κάνῃ μιὰ σημαντικὴ δήλωσι. Περὶ τίνος ἐπρόκειτο ; Ὁ κ. Κροῦστσεφ προέβη σέ μιὰ ἐκπληκτικὴ ἀποκάλυψι :

—Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις διατηρεῖ ἀπόλυτη ὑπεροχὴ στοὺς πυραύλους. Μποροῦμε νὰ ἐκμηδενίσουνε τὶς ἀμερικανικὲς βάσεις στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Ἀσία. Τὰ ἀεροπλάνα εἶναι πλέον ξεπερασμένα. Οἱ βαλλιστικοί μας πύραυλοι θὰ καταρρίψουν ὅλα τὰ ἀεροπλάνα ποὺ ἐνδεχομένως θὰ ἐξαπέλυαν ἐπίθεσι ἐναντίον τῆς χώρας μας. Τὰ ὑποβρύχιά μας μποροῦν νὰ ἀποκλείσουν τοὺς ἀμερικανικοὺς λιμένες καὶ νὰ βομβαρδίσουν τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Τὰ ζωτικὰ ἀμερικανικὰ κέντρα εἶναι ἐπίσης εὐάλωτα ὅπως καὶ αἱ βάσεις τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς δηλώσεως, ποὺ ὁ Ρῶσος πρωθυπουργὸς ἤθελε νὰ ἀκουσθῇ στὴν Οὐάσιγκτων καὶ νὰ γνωσθῇ στὸ ἀμερικανικὸ κοινό. Ἐκφοβισμός ; Προπαγάνδα ; Μποροῦσε νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο μαζί. Ἀλλά, ὅταν οἱ Ρῶσοι μιλοῦν γιὰ παρόμοια ζητήματα, δὲν κάνουν ἐπιπόλαιες σκέψεις. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ προειδοποίησις τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐλήφθη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς παράγοντα.

Τὶ ἐσήμαινε στὴν πραγματικότητας.

1) Οἱ σοβιετικοὶ πύραυλοι, ἐκτοξευόμενοι ἀπὸ βάσεις στὴν Ρωσία εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν περιφερειακὴ ἀλυσίδα τῆς Δυτικῆς στρατηγικῆς καὶ νὰ καταστρέψουν ὅλες τὶς βάσεις. Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ δοθῇ προειδοποίησις.

2) Τὰ ἀμερικανικὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιήσουν, ὡς ἀντίποινα, τὴν καταστροφὴ τῶν ρωσικῶν βάσεων.

8) Τὰ σοβιετικὰ ὑποβρύχια, ἐξωπλισμένα μὲ ἀτομικοὺς πυραύλους. μποροῦν νὰ καταστρέψουν μὲ μιὰ ἐπίθεσί τους τὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες.

Ἐνώπιον μιᾶς τόσον σοβαρᾶς δηλώσεως, ἀνεμένετο ἡ ἀμερικανικὴ ἀντίδρασις, Οἱ ἐμπειρογνώμονες στὴν Οὐάσιγκτων ἤ θὰ διέψευδαν τὸν κ. Κροῦστσεφ ἤ θὰ ἀπαντοῦσαν μὲ μιὰ ἀνάλογη δήλωσι γιὰ τὰ μέσα μαζικῆς καταστροφῆς, ποὺ θὰ διέθεταν οἱ Ἀμερικανοὶ σὲ περίπτωσι πολέμου. Ἀλλὰ ἡ Οὐάσιγκτων δὲν διέψευσε τὸν Ρῶσο πρωθυπουργό. Τὸ ἀντίθετο ὅμως συνέβη : Ἕνδεκα ἡμέρες ἀργότερα, ἡ ἐφημερὶς «Νιοῦ Γιόρκ Χέραλντ Τρίμπιουν» ἀνήγγειλε στὴν πρώτη σελίδα της : «Ἡ Ρωσία δύναται νὰ ἐξαπολύσῃ πυραύλους ἀπὸ ὑποβρύχια. Τὸ 2ον Γραφεῖον τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐπιβεβαιώνει τὴν εἴδησι». Ἡ εἴδησις ἀνέφερε ὅτι ὁ πύραυλος ποὺ θὰ ἐξαπέλυαν τὰ σοβιετικὰ ὑποβρύχια, θὰ μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ μιὰ ὑδρογονικὴ βόμβα σὲ ἀπόστασι 500 μιλλίων καὶ νὰ καταστρέψῃ μιὰ ὁλόκληρη πόλι, ὅπως εἶναι ἡ Νέα Ὑόρκη.

Μιὰ μυστικὴ ἔκθεσις Ἀμερικανῶν πρακτόρων πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν, ἐπεβεβαίωνε τοῦτο καί, ἐπιπροσθέτως, ἀνέφερε ὅτι οἱ Ρῶσοι τελειοποιοῦν διαρκῶς τοὺς πυραύλους των. Ἡ ἔκθεσις ὑπεβλήθη στὴν Ὑποεπιτροπὴ Ἀμύνης τῆς Ἀμερικανικανικῆς Γερουσίας καὶ οἱ γερουσιαστὰὶ ποὺ τὴν ἐδιάβασαν, κυριολεκτικῶς ἐτρόμαξαν.

Ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες, μιὰ νέα ἐπιβεβαίωσις ἔγινε στὴν Οὐάσιγκτων : Ὁ κ. Ἄλλεν Ντάλλες, διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ἐδήλωσε ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρευνῶν τῆς Γερουσίας ὅτι «σχεδὸν ὅλες οἱ βάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατηγικῆς Ἀεροπορίας στὴν Εὐρώπη, στὴν Βόρειο Ἀφρικὴ καὶ στὴν Μέση Ἀνατολὴ ἀποτελοῦν στόχους τῶν σοβιετικῶν πυραύλων καὶ σὲ πρώτη εὐκαιρία πολέμου ἡ Μόσχα θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ τὶς καταστρέψῃ».

Συνεπῶς ὁ κ. Κροῦστσεφ δὲν ἐμπλόφαρε. Ἡ ἀμερικανικὴ ἤπειρος ἠπειλεῖτο ἀπὸ ἀτομικὴ καταστροφή.

Ἀπὸ τότε ὅμως ἐπέρασαν τέσσερα χρόνια. Τώρα βρισκόμοστε στὸ 1962 καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ παγκόσμια στρατηγικὴ ἔχει μεταβληθῆ. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀπαντήσουν σὲ ρωσικὴ ἐπίθεσι.

Εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐπισημάνουν τὴν παρουσία τῶν σοβιετικῶν ὑποβρυχίων, πολὺ προτοῦ πλησιάσουν τὶς ἀμερικανικὲς ἀκτές, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστρέψουν ρωσικοὺς πυραύλους ἐν πτήσει. Ἑπομένως, ἔχει ἐπέλθει ἰσορροπία τρόμου μεταξὺ τῶν δύο Μεγάλων Δυνάμεων. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο, ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου ἔχει ἀποτραπῆ ὄχι μόνο γιὰ τὸ 1962, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀργότερα.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΠΙΣΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΒΕΒΑΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ

ΤΟ ΕΘΙΜΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ ΣΤΗ ΖΩΗ

ΚΟΛΩΝΙΑ. (ΥεΓ). Οἱ σκηνὲς οἱ ὁποῖες ἐκτυλίσσονται ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἀφίνουν ἐκπλήκτους τοὺς θεατάς : Ὁ πειρατὴς μὲ τὸ κόκκινο μαντήλι δεμένο στὸ ἕνα μάτι, ἀκολουθεῖ μὲ προσήλωσι τὴν νεράϊδα τοῦ παρσμυθιοῦ, ἐνῶ ἕνας Ἀφρικανὸς βοηθεῖ τὴν κάτασπρη «χιονοστοιβάδα» νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ κάθισμα τοῦ μπάρ.

Παρ' ὅλη τὴν ζέστη—ἡ αἴθουσα εἶναι κατάμεστη—καὶ παρ' ὅλο ὅτι ὁ καβαλιέρος της εἶναι θερμόαιμος ἀπὸ τὸν ἰσημερινό, ἡ χιονοστοιβάδα ἐξακολουθεῖ νὰ χορεύῃ εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς ὀρχήστρας. Ὁ φωτισμὸς τῆς αἰθούσης εἶναι χαμηλός—τὰ φῶτα ἔχουν καλυφθῆ μὲ πολύχρωμες ταινίες. Ἡ διακόσμησις τῶν τοίχων εἶναι πρωτότυπος. μὲ μπαλόνια καὶ μὲ γιρλάντες. Τὰ κοστούμια τῶν μετεμφιεσμένων καὶ οἱ μάσκες δημιουργοῦν ἕναν μαγικὸ κόσμο: Κανεὶς δὲν σκέπτεται ὅτι ὁ μαχαραγιᾶς μὲ τὰ πολύτιμα πετράδια καὶ τὴν ἐπιβλητικὴ ἐμφάνισι εἶναι ὁ ψωμᾶς τῆς γειτονιᾶς ποὺ πουλάει τὸ ξεροψημένο ψωμί, εἴτε ὅτι ὁ δανδὴς μὲ τὸ φράκο καὶ τὸ μονόκλ εἶναι ὁ συνεσταλμένος φοιτητὴς τοῦ διπλανοῦ σπιτιοῦ. Κανεὶς δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κατάδικος μὲ τὸν ἀριθμὸ 37 καὶ μὲ τὶς βαοειὲς ἁλυσίδες εἶναι ὁ ἀξιοπρεπὴς ἔμπορος ἤ ὅτι ἡ νεράϊδα μὲ τὰ ἀσημένια βλέφαρα εἶναι ἡ τυπικὴ δακτυλογράφος ἡ ὁποία πῆρε γιὰ μιὰ νύκτα τὴν πράσινη θωριὰ τῆς νεράϊδας τῆς Θαλάσσης.

Ἀπὸ τὸν ἐφετεινὸ Καρνάβαλο στὴ Δυτ. Γερμανία : Ὁ «ὑδροκέφαλος». εἰς τὸ σύγχρονον Καρναβάλι δὲν φοβίζει πλέον τὰ κακὰ πνεύματα ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀγροτικῶν ἐθίμων καὶ δοξασιῶν. Ἡ μορφή του δὲν ξενίζει τὸν ἄνθρωπον τοῦ 1952.

Ἡ ὀνομασία τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς εἶναι διάφορος: Εἰς τὴν νοτιοδυτικὴ Γερμανίαν π.χ. λέγεται ἡ «νύκτα τῆς σαρακοστῆς», εἰς τὴν δυτικὴν «το καρναβάλι» καὶ εἰς τὴν νότιον «ἀποκρηά». Ἡ ἑορτὴ τῆς 6ης Ἰανουαρίου Ντράϊ Κόνιγκφιοτ—ἑορτὴ τῶν τριῶν βασιλιοῦν—σημαίνει τὴν ἔναρξιν τῆς πολυχρώμου λαϊκῆς ἑορτῆς. Νέοι καὶ γέροι «ξεφαντώνουν» τὶς ἑβδομάδες ποὺ ἀκολουθοῦν. Σὲ πολλὲς πόλεις ἐκλέγουν τὸ ὡραιότερο ζευγάρι, τὸν γελωτοποιὸ τῆς αὐλῆς καὶ ὅλους τοὺς αὐλικοὺς ἀκολούθους. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ρήνου τὸ καρναβάλι θεωρεῖται «ὡς ἐξαιρετικὴ ἐλαφρομαλιά» καὶ οἱ κάτοικοί του τὸ πέονουν τόσον σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν των, ὥστε πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φέρνουν τελικῶς τὸ κρεβάτι των εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον !

Τὴν καθαρὰ Δευτέρα, παύει κάθε ἑορτασμὸς καὶ ἀρχίζει ἡ προετοιμασία γιὰ τὸ Πάσχα ποὺ θὰ ἔρθῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν σαράντα ἡμερῶν. Πρὸ τῆς ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς ψυχικῆς καθάρσεως διὰ τὸ Πάσχα, τὸ καρναβάλι προσφέρει εἰς ὅλους τὸν ἴλιγγο τῆς ζωῆς. Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι σατυρίζουν τὰ πολιτικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ γεγονότα τοῦ ἔτους ἀποτελοῦν ἔθιμον τοῦ καρναβαλιοῦ καὶ συνοδεύουν τὴν μεταμφίεσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων. Τὸ κορύφωμα καὶ ἡ ἀποθέωσις τοῦ καρναβαλιοῦ τοῦ Ρήνου ἑορτάζεται μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ καρνάβαλου.

Ὅλαι αἱ πόλεις διαθέτουν ἀφειδῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρουσιάσουν ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερα ἅρματα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν ἁμάτων καὶ σατυρίζεται εἰς ὑπερμεγέθεις διαστάσεις, μία προσωπικότης τῆς δημοσίας ζωῆς. Τὸ πλῆθος ἐπευφημεῖ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις, ἐνῶ ὁμάδες μουσικῶν καὶ συνεορταζόντων συνοδεύουν τὴν πομπήν. Εἰς τὴν πομπὴν εἰκονίζονται καὶ οἱ λεγόμενοι «ὑδροκέφαλοι» : Μικρὸν σῶμα καὶ κεφαλὴ διαστάσεων δύο μέτρων. Τὰ τραγούδια καὶ γέλια τῶν μετεμφισμένων ἀκολουθοῦν τὴν πομπήν, ἡ ὁποία εἶναι μεγάλη εἰς μῆκος καὶ κλείνει μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἅρματος τοῦ πρίγκηπος τοῦ καρναβαλιοῦ : Χαιρετᾶ μὲ τὸ σκῆπτρον του τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ραίνει μὲ ἄνθη καί... σοκολάτες.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ καρναβαλιοῦ ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΚΑΤΑ ΣΑΦΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Η ΓΗ ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΣΚΩΝ

Μερικοὶ ἀπεγοητεύθησαν, ἄλλοι ἀνεκουφίσθησαν καὶ ἡ πλειοψηφία ἐχαιρέτησε τὴν εἴδηση μὲ τὴν φράση «αὐτὸ ἦταν, τελείωσε».

Τὸν περασμένο χρόνο κάθε ἑβδομάδα ἕνας μέσος ὅρος 8 ἀτόμων στὰ 9 κάλεσαν κάποιον στὸ τηλέφωνο καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσαν ὅτι μόλις εἶδαν ἕναν ἰπτάμενο δίσκο.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λεγόμενοι παρατηρηταὶ ἀπροσδιορίστων ἀντικειμένων ἰπταμένων καὶ ὅταν τελευταίως ἡ ἀμερικανικὴ ἀεροπορία ἀνεκοίνωσε τὴν ἐπεξηγματικὴ εἴδηση ὅτι αὐτὸ ποὺ πάλιν παρετήρησαν δὲν ἦταν ἰπτάμενος δίσκος ἡ ἀντίδρασις των ἐξεδηλώθη ὅπως ἀναφέρα με στὴν ἀρχή.

Ἡ σκέψις ὅτι δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ ἀπειλὴ τόσο στὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας αὐτῆς ὅσο καὶ στὴν τῶν ἄλλων, ἀπὸ τὸ διάστημα καθησύχασε λίγους, ἀλλὰ ὁ περισσότερος κόσμος ἔταυσε νὰ ἀνησυχεῖ ἀπὸ πολὺ καιρὸ διὰ τοὺς ἰπταμένους δίσκους. Δὲν ἀσχολοῦνται πλέον μὲ αὐτούς. Δὲν ἔχουν καιρό. Ἁπλῶς λένε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ὅπως εἶναι.

Ἡ ἀεροπορία ποὺ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ἀπὸ πολὺ κοντὰ παρακολουθήσεως τῶν θεμάτων αὐτῶν λέγει ὅτι τὰ ἀκαθόριστα αὐτὰ ἀντικείμενα εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν πολλὲς αἰτίες ὑπάρξεως ἂν καὶ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωστῶν ἀεροσκαφῶν, βλημάτων, ἀεροστάτων, πουλιῶν, χαρταετῶν, φάρων ἀεροπλοηγήσεως, ἢ ἄλλων ἀντικειμένων «κατοίκων τοῦ οὐρανοῦ».

Παράδειγμα : Ἕνας παρόμοιος φάρος δίνει στὸν πιλότο ἑνὸς ἀεροπλάνου τὸ αἴσθημα ὅτι δὲν εἶναι μόνος του στὸν οὐρανό. Ἔχει μία ἔντονη λάμψη ποὺ διαρκεῖ μόνον ἕνα τμῆμα τοῦ δευτερολέπτου καὶ ποὺ βλέπεται ἀπὸ ἀπόσταση 50 μιλλίων. Ἀπὸ τὴν ἀπόσταση αὐτὴ βλέπεται σὰν «ἕνα αἰφνίδιο φῶς».

Μερικὰ ἀπὸ τὰ σύγχρονα ἀεροπλάνα μποροῦν νὰ φαίνονται ἀπὸ μία ὡρισμένη ἀπόσταση καὶ ὑπὸ ὡρισμένες φωτιστικὲς συνθῆκες σὰν δίσκος ἢ πύραυλος. Ἂς προσθέσουμε καὶ τὴν οὐρὰ ποὺ ἀφίνει τὸ ἀεριωθούμενο ποὺ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου κάποτε τὴν λαμπυρίζει καὶ ἔτσι ἔχουμε ἕνα ἀξιοπερίεργο θέαμα στὸν οὐρανό.

Ἀστέρες ἀπλανεῖς καὶ πλανῆτες καὶ μετεωρίτες βλεπόμενα μέσω τῆς ὀμίχλης καὶ ἄλλων παρεμποδιστικῶν φαινομένων πιθανὸν νὰ ἐκληφθοῦν ὡς «ἰπτάμενοι δίσκοι» καὶ συχνὰ ἀνεφέρθησαν ὡς ἀπροσδιόριστα ἀντικείμενα ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος.

Πολλὲς χιλιάδες ἀερόστατα διαφόρων τύπων καὶ μεγεθῶν ὑψοῦνται στὸν Ἀμερικανικὸ ὁρίζοντα κάθε ἡμέρα. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀναπτύσσουν ταχύτητα 200 μιλλίων καὶ πλέον τὴν ὥρα. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ φαίνονται σὲ ὡρισμένες στιγμὲς ὅτι ἡ κορυφή τους εἶναι ἐπίπεδη ἢ λόγω τῆς ἀντανακλάσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στὴν πλαστική τους ἐπένδυση ὅτι ἔχουν τὸ σχῆμα δίσκου καὶ ὅτι ἔχουν φῶς στὸ «καλάθι» τους.

Ἀκόμα περισσότερο οἱ παρατηρηταὶ συχνὰ «πάσχουν»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ
ΜΕΓΑ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ 14.500 - ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΓΧΡΩΜ. 1.100
ΕΙΚΟΝΕΣ 29.000
ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕ